

Er is meer dan alleen maar 'Ik kom van Ziel'

Voor alle duidelijkheid: Jan Knollema van de Molenberg in Delfzijl houdt de poorten open voor Gronings-talig talent. Alleen... de vlag die de lading dekt is dan niet meer het Mollébone-festival. Zaterdagavond viel het doek voor dit - al traditie geworden - festijn. "We gaan wat anders doen," licht de theaterdirecteur toe, "maar vraag me nog niet, wat het precies gaat worden. Daar gaan we het komend jaar eens even terdege over brainstormen. Maar het Gronings biedt zo vreselijk veel meer dan doorgaans voor 't licht komt, dat het de hoogste tijd wordt, er wat mee te gaan doen." Voor het eerst was zaterdag het festival niet uitverkocht. Niet meer dan een slordige driehonderd bezoekers bezochten het afscheidsfeest. Voor Knollema een teleurstellend aantal, maar anderzijds een bevestiging van zijn stelling, dat de twaalf jaar gehanteerde formule afgebränd is. "Het werkt

niet meer." Niettemin week het programma al af van voorgaande afleveringen. Mannen voerden steevast nadrukkelijk de boventoon. Aangevuld met groepen. "We hebben gezegd," aldus Knollema, "laten we nou eens vrij baan geven aan het zwakke geslacht." 't Betekende, dat zaterdag uitsluitend vrouwen de dienst uitmaakten. Onder aanvoering van Wia Buze en Fransien Kuiper kreeg het publiek wat het wilde. Bekende geluiden en deuntjes waarvan zelfs de punten en komma's achteloos meegezongen konden worden. Knollema noemt het meteen een extra barricade. "De mensen willen niet anders. Het herkenbare. 'Ik kom van Ziel.' Maar er kan zoveel meer met het Gronings. Meer dan gezellig inhaken en meedeinen." De enthousiaste Delfzijlster theaterman beseft, dat er heilige huisjes omver getrokken dienen te worden om de streektaal op een andere wijze naar

voren te brengen. "De zaak ligt gevoelig," bevestigt hij. "Het volk eist nog steeds, dat elk nummer van Ede Staal precies zo gezongen behoort te worden, als Ede het zelf deed. Ede is heilig. Maar Ede is natuurlijk helemaal niet heilig. En ik had het voorrecht hem zo goed te hebben gekend, dat ik met grote stelligheid durf te zeggen, dat hij zeker niet als een heilige gezien wilde worden." Zaterdagavond zong Rika Dijkstra Ede Staals 'As vaaier woorden' in een speciale bewerking van Wouter de Koning. Knollema: "Als Ede het had kunnen beleven, geef ik je op een briefje, dat hij naar achter was gehold en Rika een dikke smok had gegeven en gezegd: wicht wat hest dat mooi zongen. Ede heeft een hoop in werking gezet. Hij zou het geweldig vinden als er op zijn werk werd voort geborduurd. Voor het brede publiek staat hij echter op een torenhoge sokkel."

Voor een nieuwe opzet denkt de Molenberg-baas hogere normen aan te moeten leggen. "Er komt een compleet nieuwe formule," zegt hij er nu al van. "Er gebeurt zoveel op Gronings-talig gebied." Als voorbeeld noemt hij de vertolking van een door Jan Siebo Uffen vertaald werk van Schubert, gezongen door Maaiké Coolsma. "Schitterend," klinkt het enthousiast, "dat willen wij laten horen!" Opnieuw: "Er is zoveel meer dan alleen de Tuutfjefloeters; met alle respect, laat daar geen enkel misverstand over bestaan. Met tekstdichters als Jan Siebo Uffen en schrijvers als Gré en Harm van der Veen. Wia Buze wil ook wel eens een keer af van het stempel 'Ik kom van Ziel'. Daar is ze écht te goed voor. Het niveau van onze regionale artiesten is dusdanig, dat we veel hoger kunnen reiken dan we nu doen. Het hoeft niet direct een culturele manifestatie te worden, maar er moet toch wat meer kwaliteit in komen dan tot dusver."

Knollema gaat ervan uit, dat het zeker een jaar duurt, eer hij een geslaagd concept heeft uitgedokterd om mee voor het voetlicht te komen. "Ik sla het komend seizoen over," beaamt hij, "maar het jaar erop staat er een nieuw programma." Tijdens de traditionele afsluiting deed hij het volk al de toezegging. Slechts één couplet van t Grunnens Laid werd gespeeld. Knollema: "De twee anderen houden julie tegoed. Reken erop, dat we door gaan met Groninger zangers en zangeressen op onze Buhne!"